

11

listopad 1966 - ročník 12

VÝZKUMNÝ ÚSTAV
PIVOVARSÝ A SLADÁRSKÝ V PRAZE
Pracoviště BRNO Mostecká 7

KVASNÝ průmysl

ODBORNÝ ČASOPIS PRO PRACOVNÍKY V KVASNÝCH PRŮMYSLECH

Nové stabilizační metody se zřetelem na zkrácení ležení piva

663.461.2
663.452.4

GABRIELA BASAŘOVÁ, oddělení výzkumu a technologie, Západočeské pivovary, n. p., Plzeň

Stručný výtah z kandidátské disertační práce — 1. část

Vedle nároků na koloidní stabilitu piv a zachování chuťových vlastností po dobu několika měsíců vystupuje současně do popředí zájmu pivovarníků i snaha o zkracování základních technologických postupů pro zvyšování produkce i zlepšení ekonomických ukazatelů výroby. Jsou vypracovány semi-kontinuální a kontinuální postupy, které doposud nenacházejí plné uplatnění v provozním měřítku tam, kde je zapotřebí dodržet základní prvky klasické výroby, pro zachování typických vlastností piv.

Při hlavním kvašení lze zkrácení technologického postupu řešit několika způsoby, např. zvýšenou dávkou kvásnic, provzdušněním mladinu před za-kvašením, zvýšenou teplotou hlavního kvašení, se-parací nebo filtrací mladin atd. [1, 2, 3, 5]. Při sudování se v posledních letech uplatňuje používání separace mladého piva, která umožnuje zkrátit vlastní hlavní kvašení o 2 až 3 dny [6].

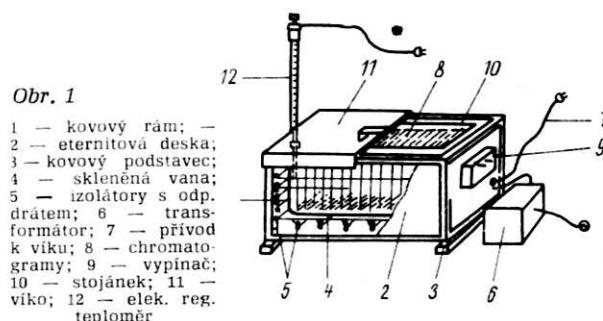
Kohlschütterem [7] byl patentován způsob zkrácení doby ležení, který využívá vlivu mechanického pohybu mladého piva při zachování podmínek hra-dícího tlaku. Ve snaze urychlit zrání piva byly zkoušeny ultrafialové paprsky [8], rentgenové záření [9], gama a beta záření, izotopy a velmi krátké elektromagnetické vlny. Přes vysoký ekonomický efekt těchto způsobů, neužaly se v provozní praxi. Zkrácení výroby piva se rovněž dosahuje při tzv. „tlakovém kvašení“ podle *Wellhoenera* [10], které probíhá při vyšších teplotách. „Tlakově“ vyrobená piva mají údajně vyšší koloidní stabilitu a při celkové době výroby 12 dnů vykazují stejné analytické hodnoty a chuťové vlastnosti jako piva vyrobená klasickou metodou s dobou dokvašování 72 dnů.

Pro zvýšení koloidní stability piv se neustále v literatuře objevují nové metody technologických

úprav a nové názvy stabilizačních prostředků s fy-zikálním, chemickým nebo enzymatickým účinkem [11, 12]. Z adsorpčních stabilizačních prostředků se v poslední době užívají křemičité gely s obchod-ními názvy Stabifix, Stabiquick, Stabigarant. Jsou dávkovány převážně v závěrečné fázi, a to buď do přetlačného tanku, nebo jako součást filtrační kře-meliny při závěrečné úpravě piv [13]. Adsorpční úprava piva v závěru výroby křemičitým gelem vy-žaduje současně dávkování značného množství re-duktonů k regulaci následných denaturačních po-chodů [14], a to nepříznivě ovlivňuje barvu, popř. i chuf piv plzeňského charakteru. V našem výzkumu byl vypracován a přezkoušen nový postup stabili-zační úpravy úpravou mladin [15]. Tento způsob zajišťuje ještě dostatečnou dobu k vyrovnaní redox-systému prostředí přirozenou cestou v průběhu hlavního kvašení a celkové vyrovnaní chuťových i sta-bilizačních vlastností.

Analytické metody

K sledování změn polypeptidů se použilo pola-rografické metody podle *Hummela* [16]. Redukující síla sladin a mladin stanovována podle *Schilfartha*

[17]. Ostatní běžné metody prováděny podle De Clercka [18].

Papírová chromatografie aminokyselin za tepla

Aminokyseliny byly kvalitativně sledovány papírovou chromatografií za tepla, podrobně popsanou a propracovanou v disertační práci [loc. cit. 15]. V této metodě pro vlastní dělení aminokyselin se používá temperované vany (obr. 1).

Vyvíjení se provádělo metodou vzestupnou v soustavě butanol, kyselina octová a voda v poměru 4 : 1 : 1. Pro správné dělení jednotlivých aminokyselin je nutné určit vhodnou velikost chromatografického papíru, vzdálenost startu vzorků od hladiny vyvíjející soustavy, teploty vyvíjení a množství nanášeného vzorku. Velikosti chromatografických papírů lze volit podle poměru vyvíjecích van. V této práci se používalo chromatografických papírů rozměrů 15 X 19 cm a 14 X 18 cm se startem 2,5 cm od kraje papíru. Teploty vyvíjení se zkoušely v rozmezí 45 až 55 °C. Nejrychlejší rozdělení aminokyselin probíhá při teplotě uvnitř vyvíjecí vany 55 °C, nejostřejší ohraničených skvrn aminokyselin se dosáhlo při teplotě 45 °C. Vzorky sladin, mladin a piv se po úpravě křemelinou a filtrací laboratorním filtrem nanášely v množství 0,15 až 0,50 µl na papír Whatman č. 1. Doba vyvíjení se zkoušela při přerušovaném chodu s různými časovými intervaly. Pro nejúčelnější dělení je nejvhodnější vyvíjení 1 a 1/2 hodiny a znova po dobu 2 a 1/2 hodiny. Detekce se prováděla běžným způsobem 0,25% roztokem ninhydrisu v acetonu, stabilizace 1% roztokem dusičnanu měďnatého v acetonu. Výsledky dělení standardů aminokyselin a piv jsou patrný z obr. 6 a 7.

Výhody této metody lze charakterizovat takto:

1. Rychlé získání výsledků a možnost okamžité reproducce.
2. Vhodná velikost vany umožní vyvíjet současně 30 až 40 chromatografů.
3. Úspora chromatografického papíru.
4. Snadno lze zajistit reprodukci chromatogramů v původní velikosti.

Metoda papírové chromatografie za tepla se může aplikovat i na jiné látky, které v rozmezí uváděných teplot nepodléhají změnám.

Pokusná část

Pro všechny laboratorní i poloprovozní zkoušky se používalo stejných surovin:

	% extraktu v původním	Výška polarogra- fické vlny polypeptidů v mm
Český slad	76,6	60,0
Rýže	80,5	34,5
Rafinovaný cukr	99,0	—
Bavorský slad	74,2	57,5
Karapils	68,5	21,0

Obsah polypeptidů ve sladinách je patrný z obr. 2.

Vliv složení sypání na výšku polarografické vlny polypeptidů a redukující sílu sladin podle Schilfartha.

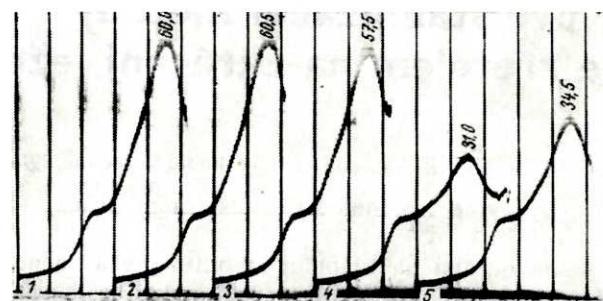
U sladin připravených kombinací 5 základních surovin podle tabulky 1 byly provedeny analýzy

obsahu polypeptidů a redukující síly podle Schilfartha (tabulka 2 a 3). Dále byl sledován vliv povalení sladiny různého složení na snížení polarografické vlny polypeptidů (tabulka 4).

V různé kombinaci složení sypání základních surovin se ukázala nejvhodnější kombinace 55 % čes-

Tabulka 1

Označení vzorku	% podíl z celkového sypání základní suroviny				
	český sdlad	rýže	eukr	slad karapils	bavorský slad
I.	60	9	6	15	10
II.	55	9	6	20	10
III.	67	4	4	15	10
IV.	67	4	4	15	10
V.	71	—	9	15	5
VI.	71	—	9	15	5

Obr. 2. Polarogram při citlivosti 12

Vzorek: č. 1 — český slad — sladina; č. 2 — český slad; č. 3 — bavorský slad; č. 4 — slad karapils; č. 5 — rýže

Tabulka 2

Vzorek	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
Vlhkost směsi	5,36	5,65	5,36	5,45	3,86	4,86
Zeukření sladiny v min	50-60	50-60	50-60	50-65	20-25	15-20
Stékání sladiny číre	číre	číre	slabá opal.	slabá opal.	silná opal.	silná opal.
Barva sladiny	0,20 -22	0,20 -22	0,20 -22	0,20 -20	0,18 -20	0,18 -20
Výšky vlny polypeptidů v mm	42,0	39,0	37,0	44,5	37,0	29,5
Redukující síla podle Schilfartha	22	38	26	37,4	20,7	32
Hmotnost	1,0399	1,0401	1,0413	1,0410	1,0350	1,0280

Tabulka 3

Vzorek	I.	II.	III.	IV.
Výška polarogr. vlny polypept.	26,01	35,01	32,02	30,9
Redukující síla podle Schilfartha	44,7	32,4	34,8	33,4
Hmotnost	1,04042	1,04078	1,04081	1,06154

kého sladu, 9 % rýže, 6 % cukru, 20 % sladu karapils a 10 % bavorského sladu. Tento vzorek při značně vysoké redukující mohutnosti zaznamenává i příznivý obsah polypeptidů, vyjádřený výškou polarografické vlny. Povařením sladiny po dobu 20 minut se u všech sladin snížil obsah polypeptidů. Minimální snížení bylo zaznamenáno u sladin, připravených ze složení sypání, kde byla vyneschána rýže.

Vliv úpravy sladin anorganickými sulfátovými ionty na změnu obsahu polypeptidů a redukující sílu sladin

Do laboratorních sladin a) 100 % českého sladu b) 80 % českého sladu a 20 % karapilsu, byly přidávány před povařením sladiny anorganické sulfátové ionty ve formě různých dávek síranu draselného a metabisulfitu a sledovány změny v obsahu polypeptidů a redukující síly podle Schilfartha (tabulka 5). Vlivem působení $K_2S_2O_5$ se zvýšenou dávkou postupně snižují polarografické vlny polypeptidů. Dávkováním K_2SO_4 vlivem vyšší dávky redukující mohutnost kolísá s tendencí k zvýšení. Působením $K_2S_2O_5$ byl se zvyšující se dávkou zaznamenán li-

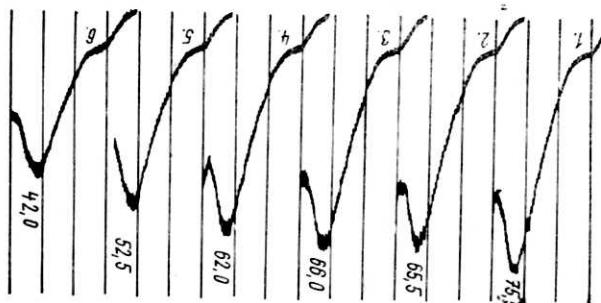
Tabulka 4

Vzorek	I	II	III	IV	V	VI
Výška polarogr. vlny polypept.	sladina nepovař. 30,5	31,0	32,5	30,8	28,3	32,0
Výška polarogr. vlny polypept.	sladina povař. 27,8	27,6	26,5	27,4	28,3	31,0
V mm	rozdíl 2,7	3,4	6,0	3,4	0,0	0,8

Tabulka 5

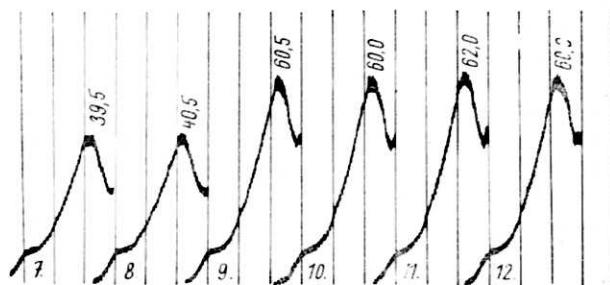
Označení vzorku	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Výška polarograf. vlny polypeptidů	65,5	62,0	42,0	40,5	60,0	75,5	66,0	52,5	39,5	60,5	62,0	60,5
Red. síla podle Schilfartha	—	—	50,0	59,1	62,1	65,1	—	28,4	56,1	77,0	65,1	71,1 56,1

Označení vzorků č. 1—12 popsáno u obr. č. 3 a 4

Obr. 3

Vzorek: č. 1 — český slad, sladina nepovařená; č. 2 — 80 % český slad, 20 % karapils, sladina nepovařená; č. 3 — český slad, 100 % sladina povařená; č. 4 — 80 % český slad, 20 % slad karapils, sladina povařená; č. 5 — do sladiny úprav.; dávkova- váním: č. 4 — 5 g/hl $K_2S_2O_5$; č. 6 — 10 g/hl $K_2S_2O_5$; č. 7 — 20 g/hl $K_2S_2O_5$; č. 8 — 15 g/hl $K_2S_2O_5$; č. 9 — 5 g/hl K_2SO_4 ; č. 10 — 10 g/hl K_2SO_4 ; č. 11 — 15 g/hl K_2SO_4 ; č. 12 — 20 g/hl K_2SO_4 .

Obr. 4 popis jako u obr. 3

neární vzestup redukující mohutnosti. Změny polypeptidů zaznamenávají polarogramy na obr. 3 a 4.

Změny ve složení sladiny a mladiny vlivem filtrace a filtrace s přídavkem stabilizačního prostředku

K laboratorním sladinám složení a) 100 % českého sladu b) 80 % českého sladu, 20 % karapilsu byl přidán před povařením tanin 7 g/hl (ALSUP Francie). Touto dávkou zaznamenaly sladiny o složení a) snížení vlny polypeptidů o 2 mm a sladiny složení b) snížení o 4 mm. Současně se v obou případech zjistilo zvýšení obsahu redukující mohutnosti, které lze připisovat vlivu rozpuštěného taninu.

K přezkoušení vlivu filtrace na obsah dusíkatých látek a orientační průběh kvašení se použilo provozních mladin různého složení. Odebrané vzorky, mladiny se filtrovaly laboratorním filtračním zařízením pro zkoušení křemeliny [19].

1. Mladina složení český slad, sacharóza, rýže byla filtrována křemelinou Celite 543; dvě hodiny před filtrací byl do mladiny při 20 °C nadávkován stabilizační prostředek Stabifix v dávce 200 g/hl.

2. Mladina stejněho složení byla po dobu 1 hodiny chlazena v tajícím ledu, filtrována a dále upravena stejným postupem jako v případě prvém.

3. Mladiny stejného složení jako 1 a 2 bez úpravy.

4. Mladina složení český slad, cukr a rýže s nižším podílem náhražek za český slad nežli v případě 1. a 3. a upravena za stejných podmínek jako v případě 1.

5. Mladina složení jako u vzorku 4. bez úpravy.

Výsledky základních analytických kritérií jsou obsaženy v tabulce 6.

Při laboratorních pokusech, jak ukazují tabulky 2 a 3, se zřetelně potvrdil příznivý vliv přídavku

Tabulka 6

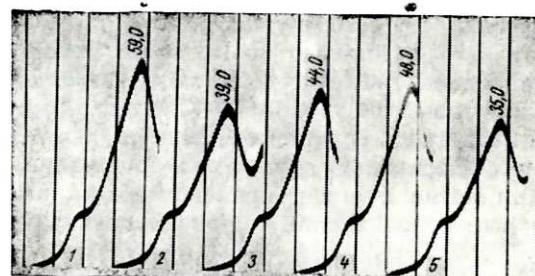
Označení vzorku	Celk. dusík mg/ 100 ml	Lundinova frakce A	Třísl. podle de Clercka	TT	pH	Pův. stupn.
1	45,5	8,85	219	960	4,2	12 %
2	46,15	9,85	214	710	4,2	12 %
3	62,75	12,8	243	1020	4,2	12 %
4	71,60	—	257	240	—	12 %
5	77,55	—	273	210	—	12 %

karamelových sladů na redukující mohutnost sladin a piv. Ochladením mladin k bodu zmrznutí pro vyloučení chladově labilních bělkovinných podílů se nedosáhlo základních výsledků (tabulka 6) na rozdíl od sdělení ve francouzském patentu z roku 1954, kde je této úpravě mladině dán velký význam pro zvýšení chladové stability piv [20]. Filtrací mladin za přídavku adsorpčních stabilizačních prostředků se velmi příznivě projevil účinek úpravy mladin (tabulka 6) na složení dusíkatých látok. Současně se kladný vliv filtrace projevil i na čistotu várečných kvasnic sedimentovaných po prokvašení. Z těchto důvodů byla stabilizační úprava mladin podrobněji sledována v poloprovozním měřítku.

Poloprovozní pokusy

12% mladina různého složení, připravená v provozním měřítku dvourmutovým způsobem, byla po poloprovozních úpravách kvašena v 1hl kádích a dokvašena v 50l soudcích. V poloprovozním měřítku byly sledovány tyto pokusy:

1. Mladina připravená z českého sladu a rýže byla zakvašena při zákvasné teplotě 6,5 °C. Maxi-

Obr. 5

Vzorek: č. 1 odpovídá složením vzorku III tabulka 8; č. 2 vzorku III/F; č. 3 vzorku I; č. 4 vzorku II; č. 5 vzorku II/F

mální teplota kvašení 12 až 13 °C. Doba hlavního kvašení 6 dnů. Při sudování nadávkován enzymatický stabilizační prostředek 7 g/hl. Doba dokvašování 42 dnů při 1,8 °C. V tabulce 7 jsou výsledky vzorků označeny III.

2. Mladina stejného složení jako v případě bodu 1. byla filtrována za přídavku adsorpčního stabilizačního prostředku Stabifix s dávkou 200 g/hl. Ostatní postup stejný jako v předcházejícím případě. Označení III/F.

Tabulka 7

Označení vzorku	% extr.	Celk. N mg/100 ml	Frakce podle Lundina v % celk. dusíku			Výška vlny polypep.	Třísl. mg/1000 ml	ITT
			A	B	C			
Mladina III	12,3	77,07	—	—	—	59	194	300
Mladina III/F	12,1	63,02	—	—	—	39	200	320
Mladina I	12,3	71,26	—	—	—	44	199	340
Mladina II	12,3	77,42	—	—	—	48	229	240
Mladina II/F	12,1	61,92	—	—	—	35	196	300
Sudované pivo III	3,85	57,86	26,53	10,64	62,82	41	208	570
Sudované pivo III/F	3,10	50,05	15,02	32,76	52,20	32	204	580
Sudované pivo I	3,85	43,19	27,06	16,42	56,50	40	198	710
Sudované pivo II	5,70	51,38	9,59	24,79	65,70	41	208	490
Sudované pivo II/F	3,60	49,02	—	—	—	27	195	480
Hotové pivo III	2,90	55,23	24,04	38,04	37,91	41	232	490
Hotové pivo III/F	2,3	41,44	16,26	17,64	66,09	29	200	500
Hotové pivo I	2,3	40,74	15,76	18,04	66,00	28	221	560
Hotové pivo II	2,9	51,45	11,79	18,13	70,07	37	208	310
Hotové pivo II/F	2,3	40,99	11,78	18,17	70,05	25	198	490

Tabulka 8

Označení vzorku	Mladina			Sudované pivo					Hotové pivo				
	III	I	II	III	III/F	II	II/F	I	III	III/F	II	II/F	I
Histidin	+++	+++	+++	+	st	+	st	st	+	st	st	st	st
Cystin	+	+	+	+	+	+	+	++	+	++	+	+	++
Asparagin													
Fenylalanin	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	++
Serin	+	+	+	+					+				++
Isoleucin	+	+	+	+									
Leucin	+	+++	+										
Tyrosin	++	++	++	+	+	+	+	+++	++	++	++	++	+
Valin	++	++	++	+	+	+	+	++	+	+	+	++	++
Threonin	++	++	++	+	+	+	+	+	+	+	+	+	++
Alanin	++	++	++	++	++	++	++	++	++	++	++	++	+
Glutamin	+	+	+	st	st	+	+	++	++	++	++	++	+
Arginin	++	++	++			+		+	+	+	+	+	+
Asparagová	++	++	++			+		++	+	+	+	+	+
Glutamová	+	+	+	st	st	+	st	+	st	st	+	+	+
Glycin	+	+	+	st	st	+	st	st	+	st	st	+	++
Lysin	nedělený od histidinu			+		+	++	++	++	++	++	++	++
Prolin	+++	++	+++	++	+	++	+	++	+++	+++	+++	+++	+++

+++ velmi intenzívna skvrna; ++ intenzívna skvrna; + skvrna; st stopy

3. Mladina připravená z českého sladu, rýže a sacharózy byla kvašena a dokvašována stejným způsobem jako v případě vzorku 1. Označení vzorku I.

4. Mladina připravená z českého sladu, rýže, karapilsu a sacharózy byla prokvašena za stejný podmínek jako zkoušky v případě bodu 1. a 3. Označení vzorku II.

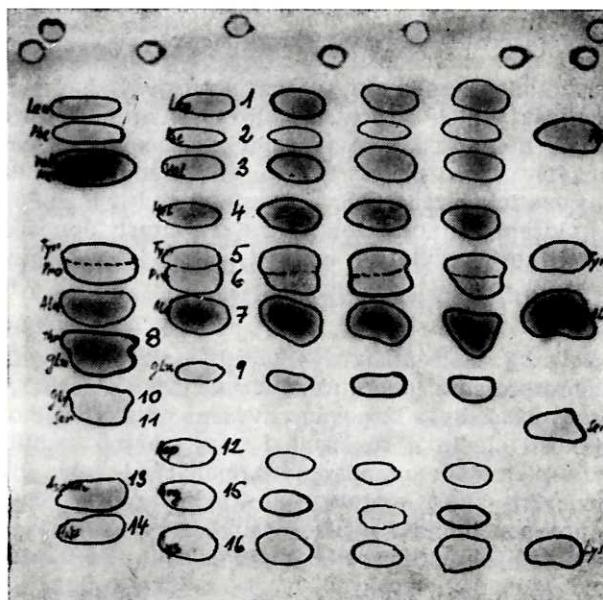
5. Mladina stejného složení jako v případě předcházejícím byla filtrována jako vzorek III/F a dále i stejně prokvašena. Označení II/F.

Při úpravách v hotovém pivu byly vedle základních kritérií chemického rozboru, redukujících mohutností atd. sledovány změny obsahu dusíkatých látek, které jsou uvedeny v tabulce 7 a změny v začlenění aminokyselin v jednotlivých stadiích výroby (tabulka 8). Změny polypeptidů mladin jsou zachyceny na obr. 5.

Diskuse

Filtraci mladin u obou druhů poloprovozních pokusních várek III/F a II/F se podstatně snížili celkový obsah dusíkatých látek. U mladin III a II není podstatných rozdílů v obsahu celkových dusíkatých látek. Na druhé straně, jak ukazují výšky vln polypeptidů (obr. 5), vzhledem k rozdílu velikosti vln o 11 mm, u mladin je patrný rozdíl v reaktivnosti bílkovinných komponent, obsahujících síru, a to ve smyslu příznivějších tendencí pro vzorky II/F a III/F. Dá se i předpokládat, že silné snížení polarografických vln filtrovaných mladin souvisí se snížením bílkovinných frakcí, obsahujících ve větší míře vázané sulfhydrylové ionty.

Vliv filtrace se projevil příznivě na obsah celkového dusíku sudovaných a hotových piv. Obsahem celkového dusíku se blíží filtrovaná piva várce I s 20 % náhradou českého sladu sacharózou. Filtrované pokusné várky složením bílkovinných frakcí podle Lundina odpovídají pivům s dobrou koloidní stabilitou [21] s poměrem frakcí v rozmezí A : B : C = 1 : (1–2) : (6 – 7).

Obr. 7. Reprodukce stabilizovaného chromatogramu 2 měsíce po provedené stabilizaci – dělení vzorků 12° piva v průběhu dokvašování

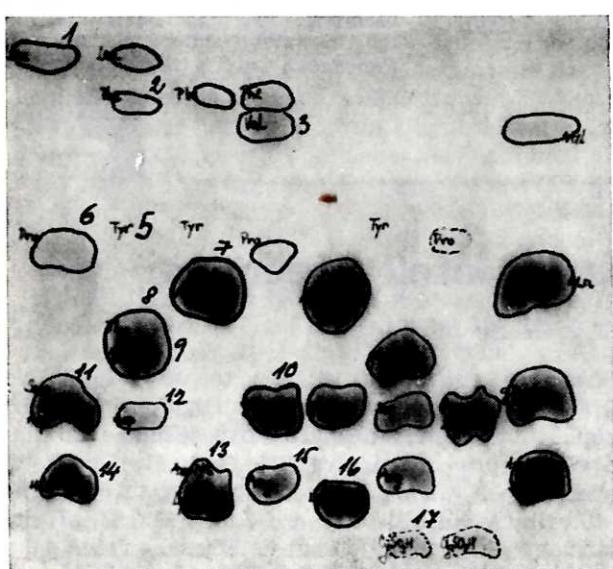
U mladin vyrobených ze sladu a rýže a u mladin s náhradou do 10 % sacharózou se uplatňuje přirozená redukční mohutnost, která se projevila i u hotového piva sníženou náhylností piva k oxidačním změnám.

U várky II s celkovou náhradou 20 % českého sladu karapilsem dá se předpokládat, že zjištovaná vyšší redukční mohutnost se odvozuje od uplatnění pomaleji oxidovatelných substancí, pocházejících z příslušné dávky karapilsového sladu, ve srovnání s podílem, připadajícím na český slad u várky III.

Zvýšený stupeň prokvašení byl zjištován u obou várk vyrobených z filtrované mladin. Vliv filtrace a hlubšího prokvašení se u obou filtrovaných mladin projevil snížením barvy hotového piva. Tím byly potvrzeny výsledky prací, uváděné v úvodu o příznivém vlivu filtrace mladin na rychlosť kvasných pochodů, za předpokladu, že se současně použilo zvýšených teplot hlavního kvašení.

Při hlavním kvašení pokusních várek se vlivem asimilačních pochodů projevuje pokles obsahu některých aminokyselin. Je to patrno ze snížené intenzity barev chromatografických skvrn histidinu, alaninu, valinu, methioninu a tyrosinu. Mizí skvrna isoleucinu, leucinu a serinu. Tyto nálezy jsou v souladu s literárními údaji v práci A. H. Cooka [22]. Při studiu změn aminokyselin během hlavního kvašení kontinuálním a konvenčním způsobem uvádí Cook ztráty ze substrátu u následujících aminokyselin: histidinu, cystinu, asparaginu, tryptofanu, fenylalaninu, serinu, isoleucinu, tyrosinu, valinu a threoninu.

Souvislost změn asimilačních pochodů je spojována se stářím buňky. Zvýšený obsah dusíkatých látek v hotovém pivu je přisuzován právě špatné asimilaci vlivem zvýšeného stáří kvasinek a snížené schopnosti asimilace aminokyselin, kterou lze však řadou úprav regulovat. U poloprovozních pokusních várek se použilo stejně kultury kvasnic

Obr. 6. Reprodukce stabilizovaného chromatogramu 2 měsíce po provedené stabilizaci – dělení vodního roztoku standardu aminokyselin

B₂₆ a prakticky stejných podmínek kvašení. Na základě této skutečnosti lze rozdíly v obsahu a změnách aminokyselin při kvašení připisovat vlivu složení základních surovin. V hotovém pivu je zvýšený obsah některých aminokyselin způsoben enzymatickým preparátem. Ač bylo prokázáno [22], že enzymatické preparáty způsobují kvalitativní změny ve složení aminokyselin, nelze s určitostí doposud specifikovat typickou aminokyselinu jako štěpný produkt enzymatické úpravy.

Závěr

V první části článku je obsažen stručný výtah laboratorních a poloprovozních pokusů z disertační práce 1964. Bylo sledováno zvýšení redukující mohutnosti sladin a současně i nový způsob stabilizace piva úpravou mladiny křemičitými gely. Při sledování změn aminokyselin byla propracována a pro použitelnost v pivovarství upravena metoda papírové chromatografie aminokyselin za tepla, jejíž přednosti jsou uváděny. Pro zvýšení redukující mohutnosti sladin, a tím i přípravu piv s odolností vůči okysličení byly používány směsi základních surovin obsahující vedle českého sladu, sacharózy a rýže přídavek světlých karamelových sladů. Zvýšení redukující mohutnosti bylo zaznamenáno u sladin upravených různými dávkami K₂S₂O₅ i K₂SO₄. Zatímco úpravou K₂S₂O₅ se zvýšenou dávkou je způsobován lineární vzestup redukující mohutnosti, u sladiny upravené K₂SO₄ hodnoty redukující mohutnosti kolísají. V laboratorním i poloprovozním měřítku byl u 12% mladin různého složení prokázán kladný vliv filtrace na zrychlení pochodu

НОВЫЕ МЕТОДЫ СТАБИЛИЗАЦИИ С ТОЧКИ ЗРЕНИЯ ВОЗМОЖНОСТИ СОКРАЩЕНИЯ ДЛЯТЕЛЬНОСТИ ВЫДЕРЖКИ

В рамках исследования возможности сокращения длительности выдерживания пива изучалось влияние следующих факторов: применения заменителей, адсорбционной фильтрации охмеленного сусла в холодном состоянии, последующего теплого брожения и применения стабилизации ферментов при бочковом разливе. Заключения, выведенные на основании результатов изучения будут приведены во второй части работы.

NEUE STABILISIERUNGSMETHODEN IN HINSICHT AUF DIE VERKÜRZUNG DER LAGERZEIT BEI DER BIERERZEUGUNG

Zu diesem Thema werden folgende technologische Momente verfolgt: Malzsurrogation, Adsorptionsfiltration kalter Würzen in Kombination mit Warmgärung und Enzymstabilisierung nach der beendeten Hauptgärung. Die endgültigen Resultate werden in der 2. Fortsetzung der Mitteilung erhalten.

hlavního kvašení při maximálních teplotách kvašení v rozmezí 10 až 13 °C. Z prováděných úprav obsahu a složení bílkovinných frakcí pro zvýšený předpoklad koloidní stability byly zkoušeny úpravy podchlazením mladiny a filtrací, úpravou mladiny taninem a úpravou mladiny filtrací za přídavku křemičitého gelu. Výsledky provozních zkoušek s nově navrženým stabilizačním postupem úpravou mladiny budou předmětem dalšího sdělení.

Literatura

- [1] Clerck De J.: „Brewer Digest“, 36, 1961: 48–51.
- [2] Keller, E.: „Monatschrift für Brauerei“, 15, 1962: 16.
- [3] Weinfurter, F. - Wullinger, F. - Piendl, A.: „Brauwissenschaft“, 16, 1963: 473–482.
- [4] Basewitz: „Neue Wege“, 4, 1963: 13–36.
- [5] Jakob, G.: „Allg. Brauer und Hopfen Zeitg.“, 1937: 457.
- [6] Neuentwicklungen: „Brauwelt“, 103, 1963: 1901–1902.
- [7] Kohlschütter, W.: Patent NSR. 1029320, 1958.
- [8] Weber, H. G.: Patent Francie 1098894, 1961.
- [9] SIBRA: Patent Francie 1213464, 1960.
- [10] Wellhoener, H. J.: „Brauwelt“, 103, 1963: 845–851.
- [11] Morton, B. J. - Martin, E. G.: „Modern. Brew. Age“, 65, 1962: 2.
- [12] Mikschik, E.: „Brau-, Gärungs- und Kältetechnik“, 18, 1965: 149–151.
- [13] Herliková, G.: „Kvasný průmysl“, 10, 1964: 3–8.
- [14] Raible, K.: „Brauwelt“, 102, 1962: 384–390.
- [15] Basařová, G.: „Nové stabilizační metody se zvláštním zřetelem na zkrácení doby ležení piva, kandidátská disertační práce VŠCHT, říjen 1964.
- [16] Hummel, J.: „Kvasný průmysl“, 7, 1961: 145.
- [17] SchilfARTH, H. - Apel, K.: „Wiss. Beilage Brauerei“, 1958: 121.
- [18] Clerck De J.: „Lehrbuch der Brauerei“, Band II, Versuchs- und Lehranstalt für Brauerei in Berlin, 1952.
- [19] Šauer, Z.: „Prodloužení biologické trvanlivosti piva nejméně na dvojnásobek dosavadní trvanlivosti u tuzemských nepasterizovaných piv, dosažiténé v každém průměrném pivovaru (závěrečná zpráva VÚPS — 1959).
- [20] Dominion Breweries, Patent Francie. 1063355, 1954.
- [21] Salač, V. - Kotrlá-Hapalová, M. - Vančura, M.: „Vedecká příloha „Kvasný průmysl“, 2, 1956, č. 64.
- [22] Schumann, G.: „Schweizer Brauerei“, 74, 1963: 183–184.

Došlo do redakce 21. 6. 1966.

NEW STABILIZING METHODS MUST BE APPLIED TO SHORTEN THE MATURING PERIOD OF BEER

In a research work on shortening the maturing period of beer the following factors have been studied: effect of substitutes, adsorbing filtration of cold hopped wort with subsequent warm fermentation, and stabilization of enzymes prior to barreling. The conclusions derived from the study will be published in the second part of the article.

